

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 754/2016
22.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.В., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.В. - адвоката Д.А., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сенти К.бр.426/13 од 15.09.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 1493/15 од 17.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 22.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.В. - адвоката Д.А., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сенти К.бр.426/13 од 15.09.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 1493/15 од 17.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти К.бр.426/13 од 15.09.2015. године окривљени Н.В. је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци која ће се извршити тако што ће окривљени казну издржавати у просторијама у којима станује у К., улица ..., а које просторије не сме напустити осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању од 12 часова или два пута у трајању од по 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у затвору, с тим што ће се изречена казна извршити без примене електронског надзора и исту ће извршити запослени из надлежне организационе јединице Управе за извршење кривичних санкција.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом и то тако што се окривљеном забрањује управљање моторним возилом "Ц" категорије у трајању од 3 (три) месеца, рачунајући од правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да исплати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 85.533,00 динара и на име паушала износ од 6.000,00 динара, а све у року од 3 месеца, под теретом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 1493/15 од 17.03.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Н.В. и потврђена је пресуда Основног суда у Сенти К.бр.426/13 од 15.09.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Н.В. - адвокат Д.А. због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и у целини укине правноснажне пресуде Основног суда у Сенти К.бр.426/13 од 15.09.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 1493/15 од 17.03.2016. године и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, само формално наводећи да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати, с тим што у образложењу захтева бранилац не указује јасно и прецизно на ком тачно незаконитом доказу се побијане пресуде заснивају и због чега је исти незаконит. Наиме, бранилац окривљеног суштински у образложењу захтева само оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, истицањем да није на несумњив начин доказано да је окривљени Н.В. извршио кривично дело за које је оглашен кривим и осуђен, већ да се његова кривица заснива на претпоставкама, обзиром да судови нису правилно ценили налаз и мишљење вештака саобраћајне струке мр Л.Ф. у којем је вештак навео да је основни пропуст у предметној саобраћајној несрећи изазвао бициклиста и да је он узроковао исту, те да није било тог пропуста не би ни било незгоде, затим да судови нису ценили чињеницу да нису

нађени материјални трагови у виду оштећења на бициклу и приколици који би на несумњив начин потврдили да је дошло до контакта између приколице окривљеног и покојног оштећеног, а то се на несумњив начин не може утврдити ни из налаза и мишљења вештака медицинске струке др Л.А., а такође судови нису дали разлоге због чега нису прихватили одбрану окривљеног, нити су утврдили допринос покојног оштећеног, иако је вештак др Н.В.-М. – специјалиста неуропсихијатрије у свом налазу и мишљењу навела да покојни оштећени који је возио бицикл, услед алкохола у крви, није био способан за безбедно учествовање у саобраћају. Све напред наведено по налажењу Врховног касационог суда у битном представља оспоравање утврђеног чињеничног стања и оцену доказа у правноснажним одлукама.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује и на повреду одредбе члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да је изрека првостепене пресуде неразумљива, нејасна и противречна сама себи, тако да се не може са сигурношћу испитати. Наведена повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног нижестепене пресуде суштински побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, иако формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 438. став 2. тачка 1) ЗКП), те због повреде која није таксативно набројана у члану 485. став 4. ЗКП, а што не представља законске разлоге због којих је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Н.В. - адвоката Д.А. на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.